

Andělé štěstí - Janoušek, Slávek

1. V noci tak hluboké až psi vyjí,
kdy srpek měsíce zařízl tmu,
schovalo se v hradní bráně pár zmoklých lidí.

Hromy a blesky v temné harmonii,
všichni byli jako vítr v divokém snu,
náhodná sešlost, co se zítra už neuvidí.

2. Lidi jsou si blíž z nebe když padá voda,
hned vytáhli to co po kapsách měli,
zakouřili popili a zpívali si spoustu písní.
Co koluje to vždy ti někdo podá,
a ta holka vlevo se tak hezky dělí
a ta vpravo taky, to budou nejspíš místní.

R: Andělé lítají jen brzy zrána,
to když na ně čekáš celou noc,
když je tvá duše potrhaná,
přilétají rychle na pomoc.
Anděl se šalmají, anděl s ratolestí, andělé štěstí.

3. Ještě večer jsi měl pocit, že jsi v koncích,
ale teď už ti stoupá světlo z očí,
holky že nad ránem si vyjedem za stádem koní.
Bosky tančíš s nima po záhoncích,
až i hvězdy dokola se s tebou točí,
hlína je teplá a měkká, mezi prsty a voní.

R:

4. Pak jejich auto stálo vprostřed polí,
nad lesem právě slunko vycházelo,
jen mlžný opar halil čerstvou lesklou oranici.
To srdce sevře a už nepovolí,
ty dvě holky nevím co to do nich vjelo,
za blůzy si strkají mladou mokrou kukuřici.

5. A navzájem si ji pak vytahují
a znova do pole běží pro municí,
jedna druhou se smíchem svalí do orosené trávy.
Až se jim přitom boty samy zují,
blůzky padají jak plachty plachetníci,
[: já zahlídl křídla a tak začal nový den boží slávy :].

R: